

[Pia Kjærsgaard]

har været oppe og kommentere, hvad jeg har sagt.

Men jeg mener stadig væk, hvad jeg siger, og jeg vil fortsat mene det, indtil der sker et eller andet på dette område. De funktioner, som man går op og praler med, var jo noget, ministerrådet kunne have gennemført. Jamen det er da fint, det opretholder vi, men ikke hele den store kreds af politikere og embedsmænd, som mødes gang efter gang efter gang til Nordisk Råds sessioner. Det er fuldstændig urimeligt, at man overhovedet orker at forsvare den slags. Man kan altid opfinde nogle ting, der skal laves, altid. Hvis ikke man ønsker at nedlægge nogle ting, så kan man altid opfinde nye opgaver, og det er politikere utrolig gode til. Politikere vil gerne være betydningsfulde, politikere vil gerne opfinde nogle opgaver, som ikke er i øjeblikket. Jamen så lægger vi dem hen til Nordisk Råds regi. Og det er det, som jeg angriber, og som jeg vil blive ved med at angribe.

Der er ingen tvivl om, at jo flere af de nordiske lande der bliver medlemmer af EF, jo mindre bliver betydningen af selve Nordisk Råd. Jeg tror stadig væk, det nordiske samarbejde har en stor betydning – specielt når de nordiske lande bliver medlemmer af EF – men ikke i den funktion, som Nordisk Råd har overhovedet. Og de ting, der kan aftales, kan vi mageligt aftale i Bruxelles eller Strasbourg, eller hvor det skal gøres henne.

Det er fuldstændig urimeligt, den facon, som det har. Og det er fuldstændig urimeligt, når andre politikere fra de samme partier, når lejligheden er der, udtaler nogenlunde det samme, som jeg rent faktisk gør. Jeg indrømmer, det ikke er hr. Anker Jørgensens parti, men det er så sandelig både hr. Helge Adam Møllers og hr. Sønderbys partier, som mange gange siger de samme ting til pressen, som jeg altså tillader mig at sige fra talerstolen, og som jeg fortsat vil sige.

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne indlede med at sige tak til ministeren for redegørelsen her i dag.

Og så kan jeg ikke lade være med at sige til fru Pia Kjærsgaard, at det er altså svært helt at se sammenhængen i det. I hvert fald kan jeg ikke rigtig forstå det, men det er sådan set også lige meget, for jeg kunne alligevel ikke finde på at stemme på Fremskridtspartiet.

Nordisk Råd er ikke noget værd, siger fru Pia Kjærsgaard. Det kan godt være, det nordiske samarbejde er vigtigt, og det kan godt være, det bliver endnu mere vigtigt, når nu de nordiske lande, et flertal, kommer ind i EF. Hvordan kan fru Pia Kjærsgaard finde på at berømme det og bruge det til noget positivt, når Fremskridtspartiet i øvrigt stemmer nej til EF-unionen, som Sverige og Finland er parat til at gå ind i og Norge vil blive parat til? Ja, jeg kan bare ikke rigtig få tingene på plads i hovedet. Det er sådan set også fuldkommen ligegyldigt, om jeg kan det, men jeg synes, at hvis fru Pia Kjærsgaard har de holdninger, så må fru Pia Kjærsgaard gå ud og sige den slags ting i marken. Så kan det være, at der er nogle andre, der kan finde sammenhæng i det.

Diskussionerne i Nordisk Råd i de sidste år har været utrolig præget af Europa, af EF, af EFTA-landenes forhandlinger om aftale med EF, om de nye demokratier, om, hvordan Norden, de nordiske lande på hver sin måde og i fællesskab og via EF kan bidrage til en udvikling i Europa. Og det, der har været karakteristisk for diskussionerne igennem de sidste par år, er hos de andre nordiske parlamentarikere et stærkt voksende ønske om at være med for at præge det, der sker i Europa, og for at tage del i Europas udvikling.

Det er i og for sig en meget lærerig proces at have været med i, for det går op for flere og flere, at de opgaver og udfordringer, vi står over for, kan vi i virkeligheden kun løse i et forpligtende fællesskab. Derfor den stigende interesse i de andre nordiske lande for også at være med i et sådant forpligtende fællesskab, som EF-samarbejdet er.

Det vil også være en styrke for de værdier og de holdninger, som Danmark nu har forsøgt at præge EF med igennem årene, og som Norden er karakteriseret af, når 18 millioner nordiske borgere bliver medlem af EF inden for de næste år.

Jeg tror ikke, at vi vil opleve de nordiske lande – altså heller ikke som en konsekvens af Nordisk Råds samarbejde – som en nordisk blokdannelse i EF. Det er EF slet ikke indrettet på, og det vil heller ikke ligne de nordiske lande med deres evige lyst til intern kappestrid som i en god søskendeflok. Men vi vil se et regulært samarbejde med de andre EF-lande.